

+ PASQUA 2020 (A) +

Recursos per preparar a casa l'Evangelí del diumenge
DIUMENGE 2on (DIUM. DE LA DIVINA MISERICÒRDIA)

Benvolgudes famílies,

Seguim enviant materials perquè pugueu preparar a casa vostra l'Evangelí del següent diumenge i, inspirat en ell, una oració senzilla i una proposta de *lectio divina*. Aquesta setmana s'afegeix un recurs per aprofundir en una de les actituds més importants de Maria: conservar les coses al cor. Finalment, s'adjunten més dibuixos de Fano per pintar.

Juntament amb aquest document s'envia l'oratori en família i altres materials (en català) elaborats pel Secretariat Interdiocesà de Catequesi de Catalunya i les Illes Balears (SIC).

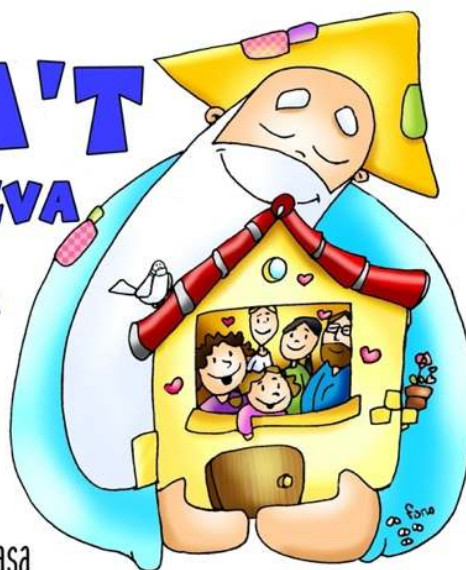
Seguim units en Crist.

ÍNDIX

Evangelí	3
Pregària en família	4
<i>Lectio divina</i>	5
Maria conservava totes les coses en el seu cor	10
Maria coneix molt bé l'AT: Magnificat	11
Dibuixos per pintar	14

**QUEDA'T
A CASA TEVA
I POSA-LA
EN MANS
DE DÉU**

#JoEmQuedoACasa

Evangelí del proper diumenge

Diumenge II Pasqua - A
Jn 20, 19-31

Lectura de l'Evangelí segons sant Joan:

El vespre d'aquell mateix diumenge els deixebles eren a casa amb les portes tancades per por dels jueus.

Jesús entrà, es posà al mig i els digué: «Pau a vosaltres».

Després els ensenyà les mans i el costat. Els deixebles s'alegraren de veure el Senyor.

Ell els tornà a dir: «Pau a vosaltres. Com el Pare m'ha enviat a mi, també jo us envio a vosaltres».

Llavors alenà damunt d'ells i els digué: «Rebeu l'Esperit Sant. A tots aquells a qui perdonareu els pecats els quedaran perdonats, però mentre no els perdonareu, quedaran sense perdó».

Quan vingué Jesús, Tomàs, el Bessó, un dels dotze, no era allà amb els altres.

Els li digueren: «Hem vist el Senyor».

Ell els contestà: «Si no li veig a les mans la marca dels claus, si no li fico el dit dins la ferida dels claus, i la mà dins el costat, no m'ho creuré pas».

Vuit dies més tard els deixebles eren a casa altra vegada i Tomàs també hi era. Estant tancades les portes, Jesús entrà, es posà al mig i els digué: «Pau a vosaltres».

Després digué a Tomàs: «Porta el dit aquí i mira'm les mans; porta la mà i posa-me-la dins el costat. No siguis tan incrèdul. Sigues creient».

Tomàs li respongué: «Senyor meu i Déu meu!».

Jesús li diu: «Perquè m'has vist has cregut? Felïços els qui creuran sense haver vist».

Jesús va fer en presència dels deixebles molts altres miracles que no trobareu escrits en aquest llibre. Els que heu llegit aquí han estat escrits perquè cregueu que Jesús és el Messies, el Fill de Déu, i tingueu vida en el seu nom, per haver cregut».

Pregària en família

Diumenge II Pasqua - A

En el nom del Pare i del Fill i de l'Esperit Sant. Amén.

Monició

Jesús ens envia a anunciar per tot el món que Ell és viu i ens vol vius. Plens de l'alegria de ser fills de Déu.

Lectura de l'Evangelí

Es pot utilitzar el text de la pàgina 3 o directament la Bíblia (Jn 20, 19-31).

Pregària

Jesús, ajuda'm a ser generós, compartint allò que tinc amb els altres.

Senyor Jesús, que no tingui por a fer allò que és correcte, pel que puguin pensar o dir els altres.

Ajuda'm perquè, amb la meua forma de comportar-me i de parlar, sigui un fidel transmissor de que estàs viu, has vençut a la mort i has Ressuscitat.

Que durant aquests dies que estem a casa lluitant contra aquest virus, visquem en la seguretat de que Déu és el nostre Pare i ens estima.

PARENOSTRE

Pare nostre, que esteu en el cel:
sigui santificat vostre nom;
vingui a nosaltres el vostre Regne;
faci's la vostra voluntat, així a la terra
com es fa en el cel.

El nostre pa de cada dia, doneu-nos,
Senyor, el dia d'avui;
i perdoneu les nostres culpes, així com
nosaltres perdonem els nostres deutors;
i no permeteu que nosaltres caiguem a
la temptació,
ans deslliureu-nos de qualsevol mal.
Amén.

AVEMARIA

Déu vos salve, Maria,
plena de gràcia; el Senyor és amb Vós;
beneïda sou Vós entre totes les dones;
beneït és el fruit del vostre sant ventre,
Jesús.

Santa Maria, Mare de Déu,
pregueu per nosaltres pecadors,
ara i a l'hora de la nostra mort.
Amén.

GLÒRIA

Glòria al Pare i al Fill i a l'Esperit Sant.
Com era al principi, ara i sempre, i pels
segles dels segles.
Amén.

Lectio divina – Lectura Orant de la Paraula DIUMENGE II DE PASQUA (CICLE A)

“HEM VIST AL SENYOR”

Aquesta Lectura Orant de la Paraula es pot fer individualment i, si és possible, en família

“Parla Senyor que el teu servent escolta” (1 Samuel 3, 10)

TEXT

Es pot utilitzar el text de la pàgina 3 o directament la Bíblia (Jn 20, 19-31).

En aquesta narració d'una aparició pasqual de Jesús continguda en l'Evangelí segons Sant Joan podem distingir un itinerari, a manera de viatge, amb quatre passos: a) Punt de trobada; b) Ens posem en camí; c) Què vénen corbes!; d) Gaudim del paisatge.

Cadascun d'aquests passos els tractarem en cadascuna de les parts d'aquesta Lectura Orant.

LECTIO – QUÈ DIU EL TEXT

a) Punt de trobada

La vida i, especialment, la mort en Creu de Jesús de Natzaret ens haurien conduït, sens dubte, a un punt de trobada i sortida entranyable. La coherència, autenticitat i bondat del que va dir i va fer no ens podrien deixar indiferents. Però, encara això, **ens resultaria insuficient**. Perquè reduiria a Jesús a un capítol de la història, bonica i important, però història passada que només és recordada. Seria clarament insuficient ...

Els deixebles havien ja arribat a aquest punt de trobada, havien donat els passos necessaris però encara resultava insuficient. Ho demostra que estiguessin **"amb les portes tancades per por"**, o com ens diu l'evangelista Joan en aquest mateix capítol: **"perquè encara no havien comprès l'Escriptura"** (Jn 20, 9a) I, què és el que encara no havien comprès?. En aquest mateix versicle ho aclareix l'Evangelí: **"que Jesús ressuscitaria d'entre els morts"** (Jn 20, 9b)

Faltava per arribar el Ressuscitat per donar el senyal de sortida, la sortida de la por, de la incertesa, d'una fe dubitativa. Era lògic, en el fons i una vegada més, que es trobessin així. Estaven comptant amb les seves forces, només amb les seves forces. I ja sabem que d'aquestes anem més aviat "justets". Només en el Senyor Jesús Ressuscitat, les portes tancades de por es van a transformar en finestres obertes que donen pas a l'aire fresc de l'alegria. Les mans i el costat de Jesús deixen de ser senyals de sofriment i mort i passen a ser-ho de victòria, de salvació.

Així doncs, la clau és la Resurrecció, sense ella les motivacions i les forces es queden incompletes. El punt de trobada i sortida és la Resurrecció de Jesucrist. La seva victòria contra el mal i la mort. L'esperança que hem estat cridats a fer un camí que també a nosaltres ens portarà a vèncer el mal i la mort, a ressuscitar amb Crist.

En aquest itinerari de fe que anem a començar, o reprendre, la Resurrecció és com la clau del cotxe. Si la gràcia vessada en la sang de Crist a la Creu és la gasolina, el carburant per moure el vehicle de la nostra persona, llavors la Resurrecció serà la clau que permetrà aquesta espurna que ens posa en marxa, de camí. Ja no hi ha motius per quedar-se tancats en el nostre pessimisme. Sortim a viure l'apassionant aventura de la fe.

Ens podem preguntar:

¿La meua fe està tancada i amagada darrera de les portes tancades o es mostra oberta i alegre?

MEDITATIO – QUÈ EM DIU DÉU

b) Ens posem en camí

Amb Jesús Ressuscitat al front de la nostra expedició, amb les nostres alforges plenes de la seva gràcia, pau i alegria, ens posem en camí. Deixada enrere la por, hem donat pas a la confiança en el nostre guia que, a més, ens ha marcat **tres pautes essencials per avançar en el camí**:

- "**Com el Pare m'ha enviat a mi, també jo us envio a vosaltres**": trobem dues parts diferenciades però complementàries en aquesta primera pauta.

D'una banda, Jesús Ressuscitat és el Fill de Déu i, per tant, ens connecta amb tota la Història de la Salvació, amb l'Aliança de Déu amb l'home. Així, sabem que el nostre camí no és tan sols un fet aïllat, més propi de l'aventurer en solitari, sinó que **el nostre camí és el del Poble de Déu, el de la seva Església, un camí en comunitat**.

I, d'altra banda, Jesús ens està enviant, animant a fer camí cap a la nova i eterna Terra Promesa. Així, més que "ens posem en camí" hauríem de dir "**Jesús ens posa en camí**".

- "**Rebeu l'Esperit Sant**": Jesús mai no ens ha volgut deixar sols en el camí. Ell sap que en aquest camí van a aparèixer possibles desviaments que ens poden provocar certa confusió, o que també se'ns presentarà la temptació d'agafar dreceres, que se'ns venen amb cants de sirena seductors, però que són insegurs i, fins i tot, falsos.

Doncs bé, abans que s'inventés el GPS, aquest gran assistent de viatge que ens ajuda a no perdre'ns, que ens aconsella sobre quina és la millor opció, Jesús ens va brindar el millor "GPS". **L'Esperit Sant és el gran assistent en el nostre itinerari de fe**. Amb Ell, amb la il·luminació que ens brinda amb els seus dons, anem més segurs en el camí. Ens proporcionarà les dades, per mitjà dels dons de saviesa, enteniment i ciència. Ens acompanyarà tot el camí amb el seu do de consell. O ens ajudarà i animarà amb el do de fortalesa.

- "**A tots aquells a qui perdonareu els pecats els quedaran perdonats, però mentre no els perdonareu, quedaran sense perdó**": el camí tindrà moments difícils, de vegades el paisatge serà àrid, altres vegades patirem una col·lecció de sots, i tant unes

com altres semblaran convidar-nos al desànim: "això no s'acaba", "no arribarem", "potser millor no haver començat"... no tot el que diguem i fem en el camí estarà bé. Direm coses que sabem no hem de dir.

Com li va passar a el Poble d'Israel al desert, quan desesperançats es queixaven a Moisès, i per extensió a Déu, del seu incert destí... Incert destí? ¿És que no els conduïa el profeta del Senyor i, per tant, el Senyor mateix? No ens oblidem d'aquesta lliçó: **per arribar a l'oasi cal passar pel desert**, per arribar a la Terra Promesa cal passar per moments i llocs de fatiga, per arribar al nostre destí de felicitat eterna, de Resurrecció, cal passar per la Creu.

Però amb això ja comptava el Senyor al planejar el nostre viatge. En la seva proposta ja està prevista la possibilitat del nostre cansament, desgana, avorriment... dels problemes de convivència al cotxe. Com nens ens barallarem per qui s'asseu a la finestreta, qui decideix la pel·lícula a veure en la tablet, per on i quan fer una nova parada ... el cotxe i nosaltres anirem perdent a poc a poc el bon to. **"El que no tingui pecat que tiri la primera pedra"**. Per això Jesús va disposar unes estacions de servei, uns trens de rentat, una posada a punt que ens torni el color perdut, recobrar les forces de la gràcia, cobrar nou impuls i il·lusió. Això és el **Sagrament del Perdó**: reconèixer que ens hem enfangat i, per això, treure'ns el fang de sobre, allò que dificulta la visibilitat. No podem seguir el camí amb els vidres plens de fang, ni amb actituds personals que crispem a tots.

Ens podem preguntar:

¿Potser aquests dies podrien ser una bona ocasió per preparar el Sagrament del Perdó?

ORATIO – QUÈ LI DIC A DÉU

c) Què vénen corbes!

Molts, de nens, hem temut en els nostres viatges l'arribada de les corbes, perquè sabíem que d'elles es derivava el mareig, un efecte que ens deixava "fora de joc", fins al punt que ja ni et podies distreure mirant per les finestres, ni estàvem per a jocs, bromes, converses...

En aquest itinerari espiritual que estem recorrent també arriben les corbes en forma de dubtes. **Tomàs, un dels Dotze** (Apòstols) rep la joiosa notícia que Jesús ha ressuscitat. Jesús mateix ja ho havia anunciat per avançat i ara són els altres apòstols que l'hi confirmen, no amb un "ens han dit" o un "ens sembla" sinó amb tota la força de l'evidència: **"Hem vist al Senyor"**.

Però en Tomàs, malgrat totes aquestes proves, apareix el dubte: **"Si no li veig a les mans la marca dels claus, si no li fico el dit dins la ferida dels claus, i la mà dins el costat, no m'ho creuré pas"**. Aquesta actitud és el que avui en diríem "escepticisme". I la veritat, últimament ens envaeix des dels quatre costats. El soroll ensordidor de tanta crítica fàcil, de tant esperit críticon, manipula i deforma la nostra fe, la confiança en el Senyor, l'esperança.

El dubte és humà. Fins i tot pot ser sa pel que comporta de preguntar-se, de no conformar-se amb que tot ens ho expliquin sinó que desitgem viure i experimentar per nosaltres mateixos. El problema, per tant, no és dubtar en algun moment del nostre viatge. **El problema és no voler conèixer la veritat**, no seguir les pautes, no voler mirar el mapa, no fer cas de l'GPS. I, amb tot això, desesperar davant les corbes, les rotondes, el dubte sobre quina és la sortida que cal prendre.

Jesús no deixa a Tomàs en un estat de contínua corba sinó que li treu de dubtes: **"Porta el dit aquí tens les mans; porta la mà i posa-me-la dins el costat i no siguis incrèdul, sinó creient"**. A la nostra pregària voldríem que Déu es manifestés sense cap tipus de corba, de dubte, que ens subministrés certeses de les que ens resultarien seguretats que, sens dubte, farien més còmoda la nostra vida.

Però el viatge de la nostra vida no es pot fer des de la seguretat còmoda del sofà. La vida, aquest viatge, comporta moviment, esforç, humilitat per acceptar el bon consell, escollir bé els acompanyants de camí o, al menys, saber acceptar aquells que Déu ha posat al meu costat. I, per tot això què millor que al costat de Tomás afirmar, plens de confiança, en la nostra pregària **"Senyor meu i Déu meu!"**.

Cada pregària que fem, potser ni ens adonem, és una professió de fe, un reconeixement que Jesús és el guia que dóna sentit a la meva vida.

Ens podem preguntar:

¿L'escepticisme em fa de fre per no deixar que m'inundi la veritat, per impedir que la meva fe sigui la llum en el meu camí?

CONTEMPLATIO/ACTIO – EM COMPROMETO

d) Gaudim del paisatge

Hem d'aprendre a gaudir de la vida, del seu paisatge. Però també hem d'aprendre **què significa realment gaudir la vida**. Perquè cal anar amb compte amb la tendència que tenim a distorsionar el sentit que té la vida i el seu gaudir. Vegem alguns punts sobre això:

- Déu no ens ha creat per a una vida tan quieta i tan "segura" que en realitat no és vida. **És impossible viatjar per la vida sense moure's del sofà, sense sortir de les meves egoistes comoditats i seguretats.**

- Gaudir de la vida no és, per tant, un acte egoista que només m'incumbeix a mi i que els altres "es busquin la vida". Ja vam dir que el nostre viatge és comunitari i, per tant, si el vaixell s'enfonsa tots ens enfonsem. Una de les frases menys cristianes és, la tantes vegades escoltada, "a nosaltres ja ens anava (o ens va) bé". **El gaudir del paisatge no pot fer-me oblidar que els altres també tenen dret a gaudir-lo**, que tots tenen el mateix dret a la finestreta, sigui la del paisatge del cotxe o sigui la de les ajudes econòmiques i socials.

- I tampoc és gaudir el fer el que ens doni la gana. Quan tots volen parar, jo em poso tossut en que seguim. I quan tots pensen que és millor seguir, jo em planto i no em vull moure. **El viatge en comunitat requereix diàleg, respecte, tolerància, saber perdonar.**

En el nostre itinerari espiritual podem equivocar el gaudir de la fe amb una espècie de nirvana, és a dir, amb "què bé s'està aquí", ignorant que el nostre viatge encara no ha acabat, que queda molt per fer, que no puc deixar d'estendre o arriar les veles quan em toca.

Sí, és veritat, Tomàs, i també els altres apòstols volien veure i van veure. Però aquesta evidència no ho va ser només per a ells, per la seva fe i la seva seguretat de salvació. Jesús els diu: **"Feliços els qui creuran sense haver vist"**. Però, ¿com van a creure sense haver vist si ningú els fa de testimonis de la Resurrecció? No ens pot n'hi ha prou amb gaudir del paisatge, si creiem que és tan i tan meravellós, hem de ser portadors d'aquest gran signe i de "molts altres signes" perquè altres creguin i tinguin veritable vida.

Tan sols un detall més: com estem viatjant per la nostra vida i la nostra fe, és important tenir en compte que realment **aquest paisatge a descobrir i gaudir som nosaltres mateixos i la nostra relació amb Déu.** No som, doncs, aliens al paisatge, sinó que Déu ens ha fet protagonistes de la història que recorrem. **Som el Poble de Déu que camina, al costat d'Ell, per la història.**

Ens podem preguntar:

Estic ben disposat quan toca estendre les veles de la meva fe i mostrar-la als que m'envolten?

“Maria guardava totes aquestes coses i les meditava en el seu cor” (Lc 2, 19)

PER APROFUNDIR I GAUDIR MÉS

Catequesi de Sant Joan Pau II sobre la Resurrecció de Jesucrist

<https://www.aciprensa.com/fiestas/pascua/papa.htm>

Simbolisme espiritual de les aparicions de Jesús Ressuscitat

<https://es.aleteia.org/2019/04/26/el-simbolismo-espiritual-de-las-apariciones-de-jesus-resucitado/>

Catequesi del Papa Benet XVI sobre l'Apòstol Tomàs

http://www.vatican.va/content/benedict-xvi/es/audiencias/2006/documents/hf_ben-xvi_aud_20060927.html

Cançó “Agua viva” del grup Ain Karem

<https://www.youtube.com/watch?v=7ugwZSqOsCM>

MARIA CONSERVAVA TOTES LES COSES EN EL SEU COR

De Maria podem aprendre moltes coses, però potser una de les actituds que més destaquen en la nostra Mare és que conserva totes les coses al cor.

Per entendre una mica més què vol dir això, anem a partir d'una cita de l'Antic Testament: «Recorda't de les meves paraules, guarda els meus preceptes i viuràs» (Pr 4,4b).

El llibre dels Proverbis recull la saviesa popular, acumulada pel poble d'Israel al llarg de la història, per ser més feliç, per viure més plenament. Aquesta saviesa es nodreix no només del coneixement dels savis, sinó també de l'experiència quotidiana i del sentit comú del poble.

La cita forma part dels proverbis que s'atribueixen a Salomó, el fill del Rei David. Salomó en aquest passatge està ensenyant com ser més savi, però no es refereix a un coneixement teòric, sinó pràctic (Cf. Pr 4,20-27). És a dir, ensenya com viure millor complint els mandats del Senyor, seguint la seva voluntat. És, per entendre'ns, l'actitud contrària a endurir el cor, que tant patiment ha portat a la humanitat al llarg de la Història (cf. Sl 95 (94), 8). Els que ho aconsegueixen, els nets de cor, són benaurats (Mt 5,8).

Maria, com a fidel devota que és, va conrear aquesta actitud durant la seva vida. Aquesta actitud és exactament la mateixa que el salmista recomana a la fi del salm 107: «Que els assenyats ho guardin en el cor i compreguin els favors del Senyor» (Sl 107 (106), 43).

L'Evangeli ens cita expressament aquesta actitud en dos moments: Lc 2,19 (Adoració dels pastors) i Lc 2,51 (Jesús és trobat en el Temple). D'aquí podem suposar que Maria permet que el Pare li parli a través dels esdeveniments de cada dia.

Però no només escolta al Pare en la quotidianitat, també té cura de la seva relació amb Ell a través de la meditació de la Paraula.

Un clar exemple el podem veure a la Visitació (Lc 1,39-56). És a dir, en la visita realitzada per la Mare de Déu, embarassada de Jesús, a la seva cosina Elisabet, embarassada de Joan Baptista. En aquest moment, Maria lloa el Pare amb el càntic conegut com el Magnificat. Aquest càntic està prenyat de la història d'Israel que comuniquen les Escripures, i que molt bé ella coneixia.

MARIA CONEIX MOLT BÉ L'AT: MAGNÍFICAT

Per descobrir amb els nostres propis ulls com Maria guardava en el seu cor la Paraula de Déu, podem completar la següent taula. A l'esquerra s'ha escrit, per versicles, el Magníficat. A la dreta, cal posar la cita de l'AT que podria inspirar Maria quan ho cantava a el Senyor. A la fi de la taula hi ha les cites que li han pogut inspirar. La solució de la taula està en la pàgina següent.

El Magníficat... (Lc 1)	...està inspirat en els següents passatges de l'AT:
⁴⁶ Maria digué: « La meva ànima magnifica el Senyor, ⁴⁷ el meu esperit celebra Déu que em salva;	
⁴⁸ perquè ha mirat la petitesa de la seva serventa; des d'ara totes les generacions em diran benaurada,	
⁴⁹ perquè el Totpoderós obra en mi meravelles; el seu nom és sant,	
⁵⁰ i l'amor que té als qui creuen en ell s'estén de generació en generació.	
⁵¹ Les obres del seu braç són potents: dispersa els homes de cor altiu,	
⁵² derroca els poderosos del soli i exalta els humils,	
⁵³ omple de béns els pobres, i els rics se'n tornen sense res.	
⁵⁴⁻⁵⁵ Ha protegit Israel, el seu servent, com havia promès als nostres pares; s'ha recordat del seu amor a Abraham i a la seva descendència per sempre	

Les cites de l'AT que van inspirar a Maria a l'hora de cantar el seu famós himne són:

Gn 12,3; 13,15; 22,18; 30,13a;

1Sa 1,11.27; 2,1;

Jb 5,11; 12,19;

Sl 89(88),11; 98(97),3a; 103(102),17; 107(106),9; 111(110),9;

Is 29,19; 41,8-9;

Ha 3,18

MAGNÍFICAT (solució)

<p>El Magnificat... (Lc 1)</p>	<p>...està inspirat en els següents passatges de l'AT:</p>
<p>⁴⁶Maria digué: « La meva ànima magnifica el Senyor, ⁴⁷el meu esperit celebra Déu que em salva;</p>	<p>1Sa 2,1: Després Anna va pregar així: Celebro de tot cor el Senyor, alço el meu front gràcies a ell. La meva boca es riu dels enemics, sóc feliç perquè ell m'ha salvat</p> <p>Is 29,19: Els desvalguts celebraran de nou festes en honor del Senyor, els més pobres dels homes s'alegraran del Sant d'Israel</p> <p>Ha 3,18: Però jo celebraré el Senyor, feliç de veure que Déu em salva</p>
<p>⁴⁸perquè ha mirat la petitesa de la seva serventa; des d'ara totes les generacions em diran benaurada,</p>	<p>1Sa 1,11: I li va fer una prometença: «Senyor de l'univers, si et dignes mirar la meva aflicció i et recordes de la teva serventa, si no t'oblides de la teva serventa i em dones un fill, te l'oferiré, Senyor, per tota la vida, i, com a senyal, no li tallaran mai els cabells».</p> <p>Gn 30,13a: I Lia deia: Quina felicitat! Ara les dones em felicitaran.</p>
<p>⁴⁹perquè el Totpoderós obra en mi meravelles; el seu nom és sant,</p>	<p>1Sa 1,27: Jo pregava per tenir aquest infant, i el Senyor m'ha concedit allò que li havia demanat.</p> <p>Sl 111(110),9: Disposà de redimir el seu poble, deixà establert el seu pacte per sempre. El seu nom és sant i venerable.</p>
<p>⁵⁰i l'amor que té als qui creuen en ell s'estén de generació en generació.</p>	<p>Sl 103(102),17: Però l'amor del Senyor pels seus fidels és de sempre i dura sempre la seva bondat s'estén als fills dels fills</p>
<p>⁵¹Les obres del seu braç són potents: dispersa els homes de cor altiu,</p>	<p>Sl 89(88),11: Esbocinares el cadàver de Rahab, el teu braç potent va dispersar els enemics.</p>
<p>⁵²derroca els poderosos del soli i exalta els humils,</p>	<p>Jb 12,19: Fa divagar els sacerdots i abat els qui sempre manen.</p> <p>Jb 5,11: Enalteix els humils, posa en lloc segur els aflagits</p>
<p>⁵³omple de béns els pobres, i els rics se'n tornen sense res.</p>	<p>Sl 107(106),9: calmà la set dels assedegats i omplí de menjar els famolencs.</p>

⁵⁴⁻⁵⁵ Ha protegit Israel, el seu servent, com havia promès als nostres pares; s'ha recordat del seu amor a Abraham i a la seva descendència per sempre

Is 41,8-9: Però a tu, **Israel**, servent meu, poble de Jacob que m'he escollit, descendent d'Abraham, amic meu, jo t'he pres de l'extrem de la terra, t'he cridat de les regions més llunyanes, i t'he dit: **Ets el meu servent**; et vaig escollir i no t'he rebutjat.

Sl 98(97),3a: **S'ha recordat del seu amor**, de la seva fidelitat a la casa d'Israel.

Gn 12,3: Beneiré els qui et beneixin, però als qui et maleeixin, els maleiré. **Totes les famílies del país es valdran del teu nom per a beneir-se.**

Gn 13,15: Tot el país que veus, te'l donaré **per sempre** a tu i a la teva descendència

Gn 22,18: Tots els pobles de la terra **es valdran del nom de la teva descendència per a beneir-se**, perquè has obeït el que jo t'havia manat.

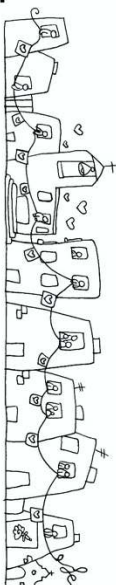

Dibuixos per pintar

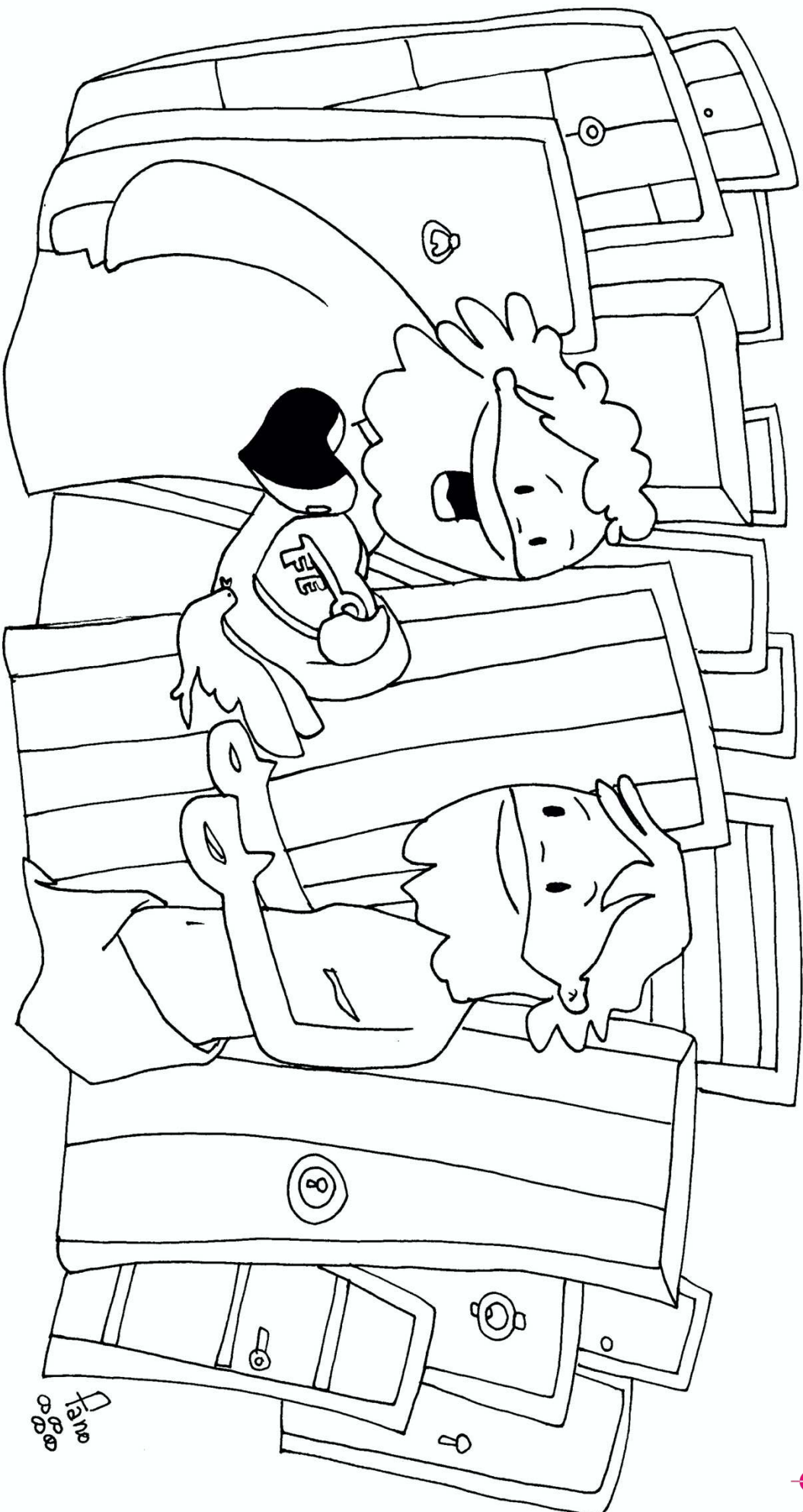

Església Arxidiocesana
de Barcelona
SECRETARIAT DIOCESÀ
DE CATEQUESI

- Pinta les portes de colors divertits i escriu en elles el nom dels teus familiar i veïns, abans de dormir prega per ells i demana a DÉU que entri a les seves LLARS i els ompli de PAU

Tava
de Pau
de Pau

JESÚS ressuscitat entrava sense obrir la porta però...
saps quina clau necessita per obrir la porta del teu

?

Pregunta a
TOMÀS
que en descobrir-ho crida...

SENYOR MEU
I DÉU MEU!

